

1. В годи революції аграрна реформа в моєму селі наділила землю на кожну душу по одному гектару. Більшість людей добре трудилась і гарно жила. Були люди не хотіли трудитися самі на землі здавали землю в оренду другим господарям, врожали ділими по половині, вони жали бідою.
2. 1929 році осенню почали примусово об'єднувати в колективне господарство, хто не хотів колективу того обкладали великими податками і хлібопоставками. Деякі люди (господарі) купили зерно і сплачували податки щоб тільки не вступити в колектив, але агенти знову на їх і знову наклали додаткові податки щоб вони змушені були вступити в колгосп. Деякі здавалися і вступали а деякі стояли на своєму, у тих отсували майно і продавали як не за виконня хлібопоставок.
3. 1930 році також осенню в нашому селі і сусідніх селах було повстання селян; вони позабрали з колгоспу свою худобу і тягло до своїх господарств. Після того заарештували тих людей котрі не хотіли колгоспу деяких засудили до каторжних робіт а деяких текіти кризду жали ночю забрали цілими селами і вислали на солонки і сибір.
4. Покірливі селяни оставалися у колгоспі погано вели господарство май були врожали не могли розстатитися с державою не було чим годувати коней, волів і "в 1932 году падали і дожили коні на ходу" така мода була поговірка, і це говорили "Батько в созі мати в созі, діти ходять по дорозі, нема хліба не ма сама тільки кіно та вистава". В ті роки у церкві мали селяни